

[Oluf Pedersen.]

og Resultatet vil da være følgende: I 1920—24 betales der af Landejendomme 67 Mill. Kr., af Ikke-Landejendomme 39 Mill. Kr., i alt 106 Mill. Kr.; i 1925—29 betales der af Landejendomme 58 Mill. Kr. mod 51 Mill. Kr. for Ikke-Landejendomme, i alt 109 Mill. Kr., og i 1930—34 betales der af Landejendomme 48 Mill. Kr. og af Ikke-Landejendomme 54 Mill. Kr., i alt 102 Mill. Kr., og endelig i 1935—39 af Landejendomme 64 Mill. Kr. og af Ikke-Landejendomme 77 Mill. Kr., i alt 141 Mill. Kr. I det sidste Aar er vi naaet op til 167 Mill. Kr. af fast Ejendom, hvoraf de 70 Mill. Kr. falder paa Landejendomme og 97 Mill. Kr. paa Ikke-Landejendomme; med andre Ord: Byrden paa Landejendomme er faldet lidt i Forhold til 1920—24, ja, den var endog 73 Mill. Kr. i 1921—22. Og for Ikke-Landejendomme er Ejendomsskatten steget fra 39 Mill. Kr. til 97 Mill. Kr. eller $2\frac{1}{2}$ -doblet. Medens Landejendomme i 1920—24 betalte de $\frac{2}{3}$ af Ejendomsskatten, betaler de nu kun $\frac{2}{5}$, med andre Ord: der er ikke Mening skabt i den Tale, der føres paa det Omraade.

Dette kan ogsaa ses af Opgørelsen fra Landøkonomisk Driftsbureau, som viser for 1920—24 31 Kr. i Ejendomsskat pr. ha af fast Ejendom og i 1925—29 28 Kr. pr. ha, i 1930—34 22 Kr. pr. ha og i 1935—39 28 Kr. pr. ha.

Jeg gør her opmærksom paa, at for Ejendomme under 10 ha var Ejendoms-skatteerne 27 Kr. pr. ha i Femaaret 1918—22 mod 26 Kr. i 1933—38, men for de store Ejendomme er Skatten paa fast Ejendom faldet fra 33 Kr. i 1918—22 til 24 Kr. i 1933—38, og det er den Udvikling, som afstives ved dette Lovforslag. Lad mig anføre, at Ejendomsskatteerne er steget ogsaa for Landejendomme de seneste Aar, men det er Nettoudbyttet ogsaa; saaledes steg Landbrugets Ejendomsskatte fra 39 Mill. Kr. i 1933—34 til 62 Mill. Kr. i 1937—38 eller fra 19 Kr. til 28 Kr. pr. ha, men Forrentningsprocenten steg samtidig fra 3,6 til 4,5 eller med 25 pCt., og Nettoudbyttet, der beregnes, efter at de forøgede Ejendoms-skatte er betalt, steg fra 71 op til 100 Kr. pr. ha eller med 40 pCt.

Der er antagelig ærede Medlemmer, som ikke forstaar, at Forrentningsprocenten ikke er steget tilsvarende som Nettoudbyttet, men kun med 25 pCt. over for 40 pCt.; det skyldes, at Ejendomsværdierne er bogført med 2 203 Kr. pr. ha i 1937—38 mod kun 1 948 Kr. i 1933—34, eller en Stigning

paa 255 Kr. pr. ha. Forklaringen er givet i, at Salgspriserne for Landejendomme er steget fra 12 561 Kr. pr. Tønde Gaardhartkorn i 1931—32 til 15 224 Kr. i 1938—39. Forstander Overgaard gør Gælden op til 4 240 Mill. Kr. i 1931—32, men til 4 432 Mill. Kr. i 1936—37, altsaa en Linie, der er fortsat stigende, og denne Stigning i Landbrugets Gæld er ikke tilfældig. Det er givet, at den her foreslaaede Nedsættelse i Grundskylden, der jo er en Fortsættelse af Loven fra i Fjor, maa give en højere Jordpris og mere Gæld. Derfor, naar den højtærede Minister nu fremsætter Lovforslaget her som noget midlertidigt ligesom i Fjor, skal det antagelig være som en Slags Middel imod, at en saadan Nedsættelse kapitaliseres, men dette er utvivlsomt en Misforstaaelse. Det saa vi bl. a. Udtryk for i 1924—25, da den daværende Regering forhøjede vore Kornpriser op til det helt urimelige med det Resultat, at Priserne paa Landejendomme straks steg med 800 Kr. pr. Tønde Gaardhartkorn; altsaa en Stigning af Kornprisen gav straks denne mægtige Stigning i Ejendomspriserne. Vi ser, at selv en øjeblikkelig Lettelse vil straks give sig Udtryk i en Stigning af Ejendomspriserne. Det er den Udvikling, der nu skal fortsættes.

Denne Regering har sat sig som Opgave at holde Ejendomspriserne nede, og saa har vi set, at samtidig med, at man har gennemført Foranstaltninger, der har nedsat Gælden for Landejendomme ved Hjælp af store Statsmidler, som man oven i Købet har maattet laane til, har der fundet en mægtig Gældsstigning Sted i Landbruget i samme Tid, en Stigning i Løbet af en Snes Aar fra $2\frac{1}{2}$ Milliard Kroner til $4\frac{1}{2}$ Milliard Kroner.

Det er ligetil, at vi ud fra vort Kendskab til, hvad der følger efter, maa gaa imod Lovforslaget, ikke fordi det er et for lille Skridt, men fordi det er et Tilbageskridt, og hvis Ministeren har Ret i, at han har Vilje til at fremme Grundskyldstanken, mangler han i alt Fald Evnen dertil.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker for Udvalgets enstemmige Indstilling.

En Gennemgang af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Bemærkninger vil tage meget lang Tid, og jeg maa vist hertil føje, at man maaske ligefrem kan sige, at det ærede Medlem benytter sig af, at Medlemmerne ikke har Tid til at diskutere med det ærede Medlem. Jeg skal derfor, da jeg anser det ærede Medlem for i enhver Henseende